170
G
101

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

~~N°. 90~~
170
G 101
GW. 3320
CA. 236 (I)
Gekocht v. Drost Cat. 1874 N° VI N° 3031
fr. 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Baptiſte Mantuani Carmelitę De vita diui Lodowici morbioli. Et ad magnificum Jaſonem Caſtellum patricium Bononiēſem de cōtemnēda morte. Eiuſdem ī diuū Albertū Carmelitam. Et contra poetas impudice loquētes. Carmina incipiūt.

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

¶ Epigrāma Judoci badij Aſcenſij ad Calliopeam de autore ſequentis operis magiſtro Baptiſta Mantuano

Deſine caſtalios tantum celebrare liquores
 Deſere parnaſi calliopea iuga
Te baptiſta vocat quo vate ſuperſtite ſanctus
 Mons Carmelus hꝫ quicquid apollo poteſt
Quicquid apollo poteſt. quicq̄d conceſſit homero
 Uirgilio quicquid contulit ille poteſt
Fac age diuinis dum ſubligis ocia rebus
 Percurrat nitida plectra ſonora manu
Pſallat quale tuū vix poſſe ſonare putares
 Phœbum vel doctas ludere pieridas
Orpheus inferno potuit ſi educere manes
 Coniugis. ille animas carmine in aſtra vehat
Uates claude auris. hoīm ne laude feraris
 Nemo tuis meritis digna referre queat
Te decet angelicum carmen. te laurus opima
 Oris te in ſuperis parta corona manet
Mantua te genuit magni patria illa maronis
 Per te ſmyrneas mantua vincit opes
Te qm̄ viuo meruit tua mantua. quicquid
 Laudis habet latium gręcia quicquid habet
Uiue vale fœlix o noſtri gloria ſecli
 Hec inculta hilari carmina fronte legens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

¶ Ad Innocētium octauū. Pontificem maximum: Cultiſſimi viri Baptiſtę Mātuani Carmelitę. Theologi: de vita Diui Lodowici morbioli Bon̄. Carm̄.

Maxime pōntificum: triplicem qui fronte coronam
Et duo ſacrata qui geris arma manu.
Noſtra tuis impar meritis facūdia: nondum
Auſa eſt in laudes ſoluere vela tuas.
Creſcat vt: interea quędam leuiora canemus:
Parua leuem faciūt ad grauiora viam.
Vadat ad audaci ſpacioſa per ęquora curſu:
Diſcit in exiguo currere cymba lacu.
Non igitur pręclara tuę primordia dicam
Gentis: et excelſum nobilitate genus.
Non patrię innumeras dotes: quę ſufficit vna:
Claſſe ſua toto bella mouere freto.
Bella mouere freto: partoſqꝫ referre triumphos:
Tam valide remos tractat: et arma lygur.
Adria: et adriaci meminerūt littora pōnti:
Quam grauis a lygurum venerit vrbe furor.
Cum genuę miles terram pōpulatus: et ęquor
Oppreſſit venetos obſidione lares.
Pręterea ingenuos mores: mentemqꝫ benignam:
Aureaqꝫ ęgroto munera miſſa mihi.
Munera quę vires inſtaurauere caducas:
Et quibus in longos it mea vita dies.
Quale refrigerium terrę ſolet imber aduſtę
Ferre: ſub ardenti cum iacet ęgra cane.
Tale dedit nobis fuluo piſcator in auro:
Qui trahit ex alto retia plena mari.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Dona laborantem: rapidoqꝫ in vortice tortam:
In placidos portus reſtituere ratem.
Pręterea ſummum terrę: cœliqꝫ fauorem:
Et data ꝟtuti pręmia tanta tuę.
Tu regis ęternis immenſum legibus orbem:
Et premis ęquali colla ſuperba iugo.
Sancta ꝓcul poſiti ſubeunt tua limina reges:
Et pedibus figunt oſcula prona tuis.
Nec tamen in tanto tibi mens inflatur honore:
Sed vehitur placida mitis habena manu.
Hęc: et plura ſuis olim memoranda diebus:
Nunc ſileant cytharę languida fila meę.
Nunc lege: quę tenui reſides excudimus orſu
Carmina: cœleſtis de pietate viri.
De pietate viri: cuius mirabilis ardor
Rettulit in priſcum tempora noſtra decus.
Ipſius illuſtrat preſentia ſecula virtus:
Et leuat ex imo tp̄a noſtra loco.
Occiderat noſtro diuū reuerentia ſeclo:
Nullaqꝫ diuinis gratia rebus erat.
Pro pietate dolus: pro relligione libido
Venerat: ex toto fugerat orbē fides.
Numina ridebant homīes: vanumqꝫ putabant
Vota dare auctori relligioſa ſuo
Iſte lycaonios mores in pallida mittens
Tartara: virtutes in ſua regna tulit.
Qualis in habramo pietas: vel qualis in ipſo
Pectore ſacrifici melchyſedecis erat.
Talis in hoc dum vixit erat: ſcelus omne ſubegit
Victor. honeſtatis protulit omne genus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Huic erat humanum ſuperans patientia morem
    Qualis in antiquę ſemine gentis erat.
Qualis in ęgypti patribus:qui rura colebant
    Inuia:et ardenti marmora cocta die.
Nomen erat ſacra ductum Lodowicus ab amne:
    Myſtica cum tenerum diluit vnda caput.
Morbiolus vero priſcę cognomine gentis
    Dicitur:hac omnis cognita voce domus.
Protulit:et teneris puerꝫ nutriuit ab annis
    Et natale ſolum felſina docta fuit.
Felſina dicta fuit ſermone bononia priſco:
    Metropolis tuſcę dum regionis erat.
Flāminios tractus Boi tenuere coloni:
    Ex quibꝰ.hęc vrbi nomina facta ferunt.
Priſca noui caſus mutare vocabula poſſunt:
    Et fieri nouitas a nouitate ſolet.
Tunitium nunc eſt:Byrſam dixere priores.
    Urbs noua nunc olim Parthenopea fuit.
Moenia que veteri fuerāt Bizantia voce
    Inclyta romani nomina regis habent.
Gens huiꝰ nec clara fuit:nec nomis expers:
    De medio vrbanę ſanguine plebis erat.
Non robuſta nimis:non imbecillia multum
    Membra:nec immēſum:nec breue corpꝰ erat.
Forma decens homini:coma mento:et vertice nigra:
    Criſpaqꝫ cęſaries:oraqꝫ fuſca parum.
Iſte ſuę nuper foelicia tempora vitę
    Clauſit:et ad coeli limina fecit iter.
Ultima ſeruiuit ſtudijs melioribus ętas:
    Immūdas habuit prima iuuenta manus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Namqȝ venenoſi ſenſit contagia mundi:
    Et vada lethęę pene ſubiuit aquę.
Prima malis oritur circūdata moribus ętas:
    Et mouet in mentes plurima bella nouas.
Sordet:et eſt ingens ſcelerum ſentina iuuētus:
    Nec patitur frenos:nec iuga ferre poteſt.
Ipſa poteſt toti tenebras inducere vitę:
    Et vitijs canos cōmaculare ſuis.
Eſt fera:nec leges:nec publica iura veretur
    Sęuit:et indomiti more ſuperbit equi.
Eſt igitur primū duris arcenda lupatis:
    Atqȝ graui ſemper ſollicitanda metu.
Ne ferat in pręceps hoīem:ſubigenda flagellis:
    Excrucianda ſiti:conficienda fame.
Adde:ꝙ humanum rabies temeraria ditis
    Fallit inaudita calliditate genus.
Hic iuuat inferni riuos oſtendere fontis:
    Qui ſtygis in mundū flumina nigra ferunt
Ambitioſus honos:et opes:et fœda voluptas:
    Hęc tria pro trino numine mundus habet.
Hę ſunt pręcipites furię:quibus vtitur ardens
    Orcus:et in terram ſeminat omne ſcelus
Hic rapuit miſero ſaphiram cum cōiuge vortex
    Terraqȝ mendaces condidit vna duos.
Hęc obſcura pium merſit dauida vorago:
    Hinc ſalomon pręceps iuit in omne nefas.
Abſolon elati furijs agitatus honoris:
    Flebile de quercna fronde pependit onus.
Hęc pariunt rixas:rabidis fora litibus armant:
    Hęc acuūt acri martia bella ſono.

Nec adigunt duros hominem tentare labores;
Et maris:et terrę ſollicitare ſolum.
Huc humana ſuos vertit prudentia ſenſus:
Huc homines curas:et ſua vota ferunt.
Te quoq; certarunt hi tres Lodowice tyranni
Perdere:et in ſtygios precipitare lacus.
Sunt maris:et terrę diuiſa pericula nobis;
Quemq; ſuę ſyrtes ⁊ ſua ſcylla manet.
Illicitis virides lucris peſſundedit annos;
Et vigil iniuſtas accumulauit opes.
Fingere:fraudari:fictos componere vultus
Doctus:et incautos illaqueare pedes.
Qualiter hyberno lupus inſidiatur ouili:
Ad tepidum matris dum cubat agna latus.
Taliter ad nūmos hic inuigilabat;et iſtud
Eximia dignum laude putabat opus.
Mercurij tales memorant ſub ſydere naſci:
Verſutos:duplices:fœdi fragoſq; viros.
Callidus ad merces fuit:ingenioſus ad aurum:
Nec minus in veneris gaudia pronus erat.
Talibus inſidijs clauſus languebat:et iſtis
Artibus ingenium ſe iuuenile dedit.
Affuit indulgens ſummi clementia patris:
De ſtygio lapſum traxit ab amne pedem.
Sęua virum cœco febris circūdedit ęſtu:
Intimaq; inuaſit feruidus oſſa calor.
Procubuit lecto:gemitus:lamentaq; ſurgunt:
Et trepidant alto ſaucia corda metu.
Arida lingua ſitim patitur:ſuſpirat anhelum
Pectus;et alternis vocibus ora gemunt.

Morte premi: veniſſe putat ſua fata: diemqꝫ
  Funeris: et vitę tempora ſumma ſuę.
Vertitur ad ſuperos: et numina ſancta pręcatur
  Votaqꝫ dat. Res eſt relligioſa timor.
Sic quoqꝫ Frāciſcus tenebras pallentis auerni
  Fugit: et eſt tali raptus in aſtra modo
Sunt qui blandiciꝫs: ſunt qui terrore vocentur:
  Et tamen hos omnes ſpiritus vnus agit.
Blandicijs ſimon: flāmis ⁊ fulgure paulus
  Qui fuit ex acri fulmine pulſus equo.
Aegra caro prodeſt aīo: defuncta reuixit
  Mentis ab ęgroto corpore nata ſalus.
Mens oculos in ſe vertens ſua vulnera vidit:
  Erubuit: ſordes ingemuitqꝫ ſuas.
Aetheream pulſa vidit caligine lucem:
  Et noua de coeli ſplenduit arce dies.
Mox furor eſt extinctus opum: deleta voluptas
  Noxia: mundani pulſus honoris amor.
Ars hoīem diuina nouū formauit: vt ipſe
  Ad veras patrię nos animaret opes:
Eſſet et ignauos homīes: qui poſſet ab orco
  Flectere: ad ęternę limina ſancta domus.
Huius vt exemplo poſſet reſipiſcere demens
  Felſina: et errori ponere frena ſuo.
Felſina quę rixis. Et fuſo ſanguine ſemper,
  Sordet. Et ęterna ſeditione fremit.
Felſina quę turget faſtu diſtenta ſuperbo:
  Felſina Auaricię. Luxurięqꝫ parens.
Hic tibi monſtrauit ſanctę compendia vitę:
  Atqꝫ breue ad coelos inſinuauit iter.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Sic deus Albertum drepano conceſſit: vt omnis
  Inſula per monitus iret: et acta ſenis.
Illum magnus eryx: illum lilybęus honorat:
  Et vada meſſani, libera facta maris.
Sed mihi nūc eſſet plectro meliore ſonandum:
  Nam modo virtutis ſingula facta canam.
Nęc erat heroo res extollenda cothurno:
  Nec fuit imparibus cōmemoranda modis.
Cum prius extincto coepit reſipiſcere mundo:
  In piceam vertit tegmina prima togam.
Nec color artis erat: ſed vellere natus in ipſo:
  Qualia carmelus tegmina verus habet.
Poſt aliquot coepit tunicis albentibus annos
  Ueſtiri: et cultu pauperiore tegi.
Sꝫ neqꝫ mox abijt ſummā virtutis in arcem:
  In loca maturo ſe tulit alta gradu.
Ut maiora potens ſumebat robora virtus:
  Sic magis in corpus durus: et aſper erat.
Arbor vt ex ima radice valentior exit:
  Durior eſt cortex: aſperiorqꝫ liber.
Nęc duo creſcebant pariter: ſurgebat in horas
  Corporis aſperitas cum probitate ſimul.
Sicut vbi ęquęq vitis cōiungitur vlmus:
  Utraqꝫ certatim tollit in aſtra caput.
Ipſe decembrales brumas: et frigora iani
  In rudibus pannis: ſimplicibuſqꝫ tulit.
Calce tulit nudo gelidi graue ſydus aquari:
  Frigore concretis cum padus albet aquis.
Calce lutum nudo: glaciemqꝫ ferebat: et imbres:
  Tergaqꝫ ſaxoſi puluerulenta ſoli.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Forſitan obijcies nudis incedere plantis:
  Qui meroes habitant.ęthiopumqꝫ domos.
Et qua nilus agros pingui foecundat arena:
  Qui nigro pluuias a garamante vehit.
Qua vetus extruxit babylona ſemiramis vrbem:
  Tigris vbi armenias in mare voluit aquas.
Scimus.⁊ hęc illis placidi clementia coeli
  Dona locis fecit.temperiemqꝫ dedit.
Illic perpetuo veſtitur gramine tellus.
  Semper ⁊ aſſidui munera veris habet.
Semper alunt arabes redolentia cinnama campi.
  Semper habet foelix pinguia thura ſolum.
Humida ſemꝑ habent tepidę ſua balſama valles.
  Semper habet violas.lilia ſemꝑ humus.
Illic rura vides nullis albere pruinis.
  Ferre licet nudos illa per arua pedes.
Noſtra nimis gelidam regio declinat ad arcton.
  Terraqꝫ ſub ſterili languet aduſta gelu.
Nos nimium flatu boreas infeſtat acuto.
  Et vincūt ſcythicas frigora noſtra niues.
Vidimus aſtricto rapidiſſima flumina tergo
  Ferre viros longis plenaqꝫ plauſtra vijs
Pertulit ęſtiuos nudato vertice ſoles.
  Atqꝫ caloriferę morbida ſigna canis.
Veſtibus attritis inopes circūdabat armos.
  Qui prius ardenti murice clarus erat.
Impexi capiti crines.impexaqꝫ barba.
  Oraqꝫ neglecte ruſticitatis erant.
Expulit argenti zonam ſplendore nitentem.
  Funis in immūda forte repertus humo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Coniuge deſerta viridi cui nupſerat ęuo:
Duxit ad extremū tempora caſta diem:
Et quia non eſt fas gratis dimittere nuptam:
Pleriq; hoc illi non licuiſſe volunt.
Sed ſcelus eſt homini: ſcelus hoc impingere ſancto:
Nam quęcūq; fuit cauſa: pudica fuit.
Sedibus incertis errans aliena ſubibat
Tecta: ſibi ꝓpriam non tulit eſſe domum.
Urbe vagus: tandem lupari intra limina pauli
Fecit: in obſcuro vilia clauſtra loco.
Nec domus ampla fuit: verum breuis: atra latenſq;
Manſio: et in media vix adeunda die.
Legerat hoc: veteris mores imitatus alexi:
Hoſpicium pallens: multiforēq; caſam.
Moeſta ſepulturę fuit hęc pallentis imago:
Sic potuit fati flebilis eſſe memor.
Sic potuit multos animi cōpeſcere motus:
Et ſtimulos tali debilitare modo.
Hac reſecare ſolent ſancti mala gramina falce:
Et nimis ardentes mortificare focos.
Lectus humus: vel ſtrata ſolo ſarmenta: vel aſſer
Durus: et ad nudam pallia dura cutem.
Sternebat fragilem ſtipulam: cum molle grabatum
Debilibus membris poſceret ęgra caro.
Sic cum ſanus erat: ſic cum languore cubabat.
Uita fuit paulum delicioſa ſcelus.
Ceruical non mollis anas: non plumeus anſer:
Non dedit exuto vellere tonſa pecus.
Sed lapis: aut rigida cōuulſus ab arbore truncus.
Ne premeret ſegni membra quiete ſopor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Longa fames macie tenues affecerat artus:
Criſpabatqꝫ cauam pallida ruga cutem.
Neue fameſcētem caperent obſonia linguam:
Ibat in appoſitas multa fauilla dapes.
Neue putes ſolitum lautis accumbere menſis:
Altius hęc repetam: lucidiuſqꝫ canam.
Pinguibus abſtinuit: nec viſcera contigit ore:
Ne fieret menti ſeditioſa caro:
Panis: poma: nuces: hortenſia gramina raro
Cocta: cibus luſtris iſta fuere tribus.
Gramina ſi coxit nunqꝫ tamen vnxit oliuo:
Nulla dedit ventri gaudia: nulla gulę.
Squāmiferꝝ forſan voluit ſi mandere piſcem:
Torruit ardenti prandia parca foco.
Victus erat: qualem mundo primęua recenti
Terra dedit: ſalſo non vitiata mari.
Ante ratem noes: et fluctus ante marinos:
Quam iuga fatalis ferret in alta liquor.
Tunc erat agreſti ſimplex ſub ceſpite vita:
In lare fumoſo: pauperibuſqꝫ caſis.
Tunc gula parcebat gregibus: ſecura cubabat
Turtur: et inſidias non metuebat aper.
Si pecus occiderat ſenio: morſu vel luporꝝ
Forſan: et audaci ſi fera capta manu.
Tergore dirrepto nudatis viſcera coſtis
Dilanianda feris: alitibuſqꝫ dabant.
Pellibus hirſutos velabant corporis artus:
Maſſagetas contra byſtoniaſqꝫ niues.
Nulla peregrino rutilabat murice lana:
Nam neqꝫ tingendi velleris vſus erat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Veſtis erat:qualis pecori color ante fuiſſet.
Paſtor erat gregibus concolor ipſe ſuis.
Carica:iuglandes:cõmunia pabula:menſę
Diuitibus priſcis:lactea maſſa faui.
Nunc autem rapidi diffuſa licentia ventris
Gramen:auem:pecudes:deuorat atqꝫ feras
Non mare:non tellus ſatis eſt:inuaditur aer:
Prędaqꝫ victrici ſunt elementa gulę.
Creſcit aqualiculus:pingues lemargia vultus
Pingit:et ad ventris pabula ſemꝑ hiat.
Hinc venus:et veneris proles:et inertia ſurgit:
Mens hebet:ars dormit:ingeniumqꝫ labat.
Sed ne forte ſuo nimium de calle recedat:
Deſerat excurſus verſa carina vagos.
Summa fuit genio fraudes inferre voluptas:
Et parco veneres extenuare cibo.
Pocula flumen erat:liquido vel flumine bacchus
Debilis:et cyatho frigida vina breui.
Terra eſt oĩpotens:fit inutilis ęquore bacchus
Propterea nautis pręda:iocuſqꝫ fuit.
Noctibus in lachrymas oculos:in verbera pectus
Soluit:et admiſſi criminis vltor erat.
Corde graues chriſti pœnas voluebat amaro.
Membraqꝫ crudeli dilacerata manu:
Vincula:et innocuo currentes ſanguine riuos:
Vulnera:et in ſacrum ſpicula fixa caput:
Imbre graues oculos:humentem cęde columnam:
Et madidam fluidi rore cruoris humum.
Captus imaginibus numen conceperat iſtis:
Plenaqꝫ diuinę pectora lucis erant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Pro miſeris mendicus erat: pro paupere queſtor.
Diuitijs inopes ſepe iuuabat inops.
Languida ne feſſam ſopirent otia mentem:
Sculpebat facili candida ſigna manu.
Effigies albo ſacras ſignabat in oſſe:
Cęleſtes imitans mente: manuqꝫ viros.
Oſſibus illorum vultus: ſibi reddere mores
Doctus: in officio ſanctus vtroqꝫ labor.
Ne leuis incautam tentaret gloria mentem:
Suſpectum armato milite clauſit iter.
Nanqꝫ ea virtutum ſurgit de ſemine peſtis:
Foetus vt e pingui noxius exit humo.
Sępius in vanas tranſit vindemia frondes.
In lolium ſegetes degenerare ſolent.
In vitium: niſi ſit virtus abſcondita: tranſit:
Et ſpoliat mentes gloria vana pias.
Ipſa ſuis igitur metuens hunc frugibus imbrem:
Inuenit facilem ſedula cura modum:
Nam modo per vulgus pando vectatus aſello
Ibat: et vrbanę fabula plębis erat.
Uimine nunc duplici cõpreſſus acumina linguę:
Per fora cõmunis publica riſus erat.
Nunc in vincla manus mittens: ad colla capiſtrum:
Effigies capti vera latronis erat.
Sępe ſuos hoſtes bonꝰ hoc ſtratagemate miles
Uicit: ⁊ ex pugna ſępe rediuit ouans.
Artibus his curas legi ſubdebat inanes:
Iſta rebellantis vincula carnis erant.
Dignior eſt qui ſe: q̃ꝫ qui fortiſſima vincit
Oppida: nec virtus altius ire poteſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Eſt hoīm natura ferox et dura: leonum
Impetus eſt leuior: tigridis ira minor.
Centauros:hydram:lapitas:nemeeqꝫ leonem:
Cacum.et gerionen aeripedemqꝫ feram
Phlegreos:ericem:volucres:et amazona fortem:
Antheum:heſperides oebalioſqꝫ lares.
Et geminos angues:acheloia cornua:troiam
Alcides domuit:tergeminūqꝫ canem.
Omnia qui domuit veneri ſeruiuit:et irę
Pertulit hoc nullo victus ab hoſte iugum:
Diſcite quos ducit per ſordida luſtra cupido:
Quos vaga per prauū ſemita flectit iter.
Diſcite quas leges honor :et quę lora voluptas
Poſcat:ad iniuſtas quod medicamen opes
Uertite per greſſus homis veſtigia ſancti:
Uos feret in mores orbita ſancta pios.
Nęc mala proſperitas grandem latura procellam
Ducit ad ignoti ſtagna vadoſa freti.
Flectite vela citi:loca iam male tuta videntur:
Excitat iratos ſylla propinqua canes.
Sancta per hunc ſacri creuit reuerentia cultus'
Et pietas miro floruit aucta modo
Nanqꝫ ſalutiferi corpus venerabile chriſti:
Exigua vetuit relligione coli.
Candida ſolenni celebrentur vt orgia ritu:
Inſtituit tędas:multipliceſqꝫ focos.
Ardentes ſtatuit lychnos altaria circum:
Ut ſacer accenſo luceat igne locus.
Summa dei claram poſcit ſibi gloria lucem:
Flamma deo debet:coelitibuſqꝫ dari.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Sicut enim triſti nox eſt ęterna ſub orco:
Perpetuam coeli ſic habet aula diem.
Taliter immenſos ſuperum teſtamur honores:
Nec minimū lux eſt relligionis opus.
Ardentes pedibus nudis arabat ad aras:
Ipſa premens nudo marmora nuda pede:
Interea tremulo torpebant frigore membra:
Et ſenſim penetrans ibat in oſſa rigor.
Feruida diuino virtus accenſa calore:
Durabat nullo diminuenda gelu.
Illecebras vitę molles deus odit. olympi
Clauſa voluptati deſidieqꝫ domus.
Sicut in ardenti phoenix ſe collocat igne:
Ut reparet vitę tempora longa ſuę.
Sic meditans longos coeli Lodowicus honores:
Omne laboriferum ſpōte ſubiuit opus.
Nec tantum exemplo: verum ⁊ ſermone vocabat
Ad ſuperum turbas limina ſancta rudes.
Undiqꝫ vicinas ſtuduit documenta per vrbes
Spargere: et extinctam viuificare fidem.
Id mutinę pubes meminit: lepidiqꝫ propinqua
Moenia: ⁊ agreſtes culta per arua caſę.
Et noua quę niueis albet ferraria muris:
Et ſenior vitreo mantua cincta lacu.
Romanis aquilę ducibus vexilla: ſed iſti
Chriſtus in albenti ſindone pictus erat.
Hoc inſigne manu per rura ferebat ⁊ vrbes:
Sola docens magni caſtra ſequenda dei.
Diſcite quas curas: quantos conceperat ignes:
Quantus in accenſo pectore feruor erat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Quo ſtudio.quali chriſtum retinebat amore.
Sancta fides animo robora quanta dabat.
Artibus his animos reſides.z ſurda mouebat
Pectora.et ad coeli numina calcar erat.
Et melior nolens alijs.maior ve putari.
Sepe aliquod finxit deſipientis opus.
Nanqꝫ ſacerdotum ſacros ambiuit honores.
Et tumido faſtu ſe ſimulauit agi.
Non tamen auſterę ſummo de culmine vitę
Decidit.anguſtum continuauit iter.
Jamqꝫ inſtare videns ſupremę tempora vitę.
Lętus ad ęternas corda leuabat opes.
Cantat.et ingratos vitę finire labores
Geſtit.vt ad mortis limina venit olor.
Pręmia conſpiciens longi ſudoris arator.
Gaudet frugiferę meſſis adeſſe diem.
Sic alacris noſtro fugiens lodowicus ab orbe.
Jd ſibi iucundum ſignificauit iter.
Anxia corda premens vitę iam limina morbus
Ceperat.z fato callis apertus erat.
Cum domus ęgrotum miſerans tellure iacentem.
Membra dedit molli iam morbunda thoro.
Non potuit plumas.nec linea ſtragula ferre.
Sed reptans gelidam corpore preſſit humum.
Corpus ait terra eſt.humili date corpora terrę.
Jn ſua foelici mens eat aſtra pede.
Poſt ſacros fidei ritus de more peractos.
Mens abijt putri diſſociata luto.
Febris.et exiliens late de naribus humor
Sanguineus.moeſtę cauſa fuere necis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Extinctum tumulo ſolẽni funere corpus
  Redditur: et celebri condita buſta loco.
Singula tractanti: nulla ratione tacendum:
  Quod ppriam multo viderat ante necem.
Uidit: et ante nouem dixit ſua funera menſes:
  Et ſibi ſupremam non procul eſſe diem.
Mens pia ſubſidium medicę ſibi noluit artis:
  More agates ſoli fidere docta deo.
Frigus ⁊ hibernũ tolerat ſine crinibus imbrem
  Arbor. ⁊ exuto corpore nuda tremit
Aſt vbi clauſa tepens per rura fauonius intrat:
  Incipit albenti luxuriare coma
Humida per ligni graciles alimonia venas
  Serpit: et imbibitus ſuſcitat oſſa calor.
Purpureum miſcet frondis cum flore decorem:
  Et parit ornatus multicoloris opes.
Taliter hic iacuit plures inglorius annos:
  Et tulit immenſum vilis ⁊ ęger onus.
Sed modo coeleſtem poſt funera ſumptꝰ in aulam
  Gliſcit: et ęterna fertilitate viret.
Sic quoq; defunctum poſt debita ſęcula corpus
  Surget: et antiqua veſtiet oſſa cute.
Tunc iterum notos animus labetur in artus:
  Altaq; terreſtri vadet in aſtra pede.
Nona pruinoſi iam lux erat orta nouembris:
  Cum leuis ad patrem ſe tulit vmbra ſuũ.
Auſtra decem vitę: binoſq; peregerat annos.
  Hęc fuit humanę meta ſuprema vię.
Ante fores petri gelidam cõuerſus in arcton:
  Eſt locus antiquę relligionis opus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Hic iacuit primum: poſt ſex a funere menſes
Erutus: et magna conditus ęde fuit.
Hic noua concurſu fiunt miracula magno:
Votaqꝫ dat ſacro felſina tota loco.
Qui venit ęgrotans: redit ad ſua limina liber:
Et miſeros homines oſſa ſepulta iuuant.
Loripedes: oculis capti: nodiſqꝫ podagrę
Diuinam illabi teſtificantur opem.
Summa virum probitas: ſimul ⁊ miracula ſanctum
Eſſe probant: fidei ſi ſit habenda fides.
Magne pater: qui res hominū ſpecularis, ab alto
Vertice: conſultes iudiciumqꝫ feras.
Nam nihil audendum temere: nec dicere ſanctos
Cōuenit: aſcenſum nominis ante tui;
Si tamen hunc liceat coeleſtibus addere diuis:
Surgeret ętatis gloria ſumma tuę.
Sit tibi proſperitas. te neſtoris: atqꝫ ſibyllę
Sęcula in ęterni nectaris arua ferant.
Hactenus hęc: olim cum nos donaueris vrbe
Romulea: plectro te meliora canam;

¶ Finis.

¶ Ad magnificū Iaſonem Caſtellū: Patriciū Bononieſem: Doctiſſimi viri Baptiſtę Mantuani Carmelitę theologi. De cōtemnēda morte: Carmen

Vid moeres fatumqꝫ times oblita tui mens?
Stulta quid hoc tantum debile corpus amas?
Dum trepidas: tuus iſte dolor mea viſcera torquet
Efficiunt corpus vulnera mentis iners.

Deſine triſtari:fato non omnia parent:
Pars rerum necis eſt ſub ditione minor.
Nam deus imperium vitę prętantius eſſe:
Atq; breues mortem iuſſit habere manus.
Unda:ſolum pereunt:perit humidus ęther:et ignis
Occidit:et quicquid quattuor iſta creant.
At quia non iſto ſunt edita ſemine:ſemper
Frons eadem coelo ſyderibuſq; manet.
Ipſe tamen rerum Pater oīa ſoluere poſſet:
In chaos antiquū:materiamq; rudem.
Sed quas ante dedit vult oīa legibus vti:
Naturęq; ſuū robur ineſſe ſinit.
Quę fecit victura manent:nec viribus vllis
Victa:nec a longa ſunt peritura die.
Quę manſura minus morituraq; condidit:qui
Dentibus:& morbi pondere preſſa cadunt:
Quę ſuperant ignes:iuſſit conſiſtere ſemper:
Orbe ſub extremo debile clauſit opus.
Sunt igitur vitę latiſſima regna:ſub aſtris
Imperat anguſto mors inimica ſinu.
Omnia nec celeri:quę delia circuit axe
Debita ſunt fatis:interitumve petunt.
Nāq; hoīm quū ſint mortalia corpora:mentes
Aeternum durant:perpetuęq; manent.
Principijs etenim non ſunt ex quattuor ortę.
Hoc deus ex nullo ſemine finxit opus
¶ Quid moeres:fatumq; times oblita tui mens:
Stulta quid hoc tantum debile corpus amas:
Quis regit hos orbes:quis lucida ſydera torquet:
Dic age:quę vires corpora tanta mouent:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Ver.autũnus.hyems.foecundaqꝫ meſſibus ęſtas
Cur redit:has verſo quis agit orbe vices?
Corpora ſpiritibꝰ ſunt ſubdita:corpa mentes
Ipſe agitãt:coelum mens mouet atqꝫ rotat.
Mens ſedet in nitido ſublimis vertice mũdi:
Atqꝫ ſuũ vegetat:cingit:⁊ implet opus,
Cernit ⁊ humanos illinc examinat actus.
Huc venit ex illo morſqꝫ ſaluſqꝫ loco.
Orbibꝰ adiunxit mentes aĩaſqꝫ minores.
Et docuit tantę flectere molis iter.
Hoc pariter ventos:hoc nubila:ſydꝰ:⁊ imbres
Duxit:ab hoc oritur martius igne furor
Tardius ⁊ radijs pallens liuentibꝰ aſtrum
Soluit:in humanos bella necemqꝫ lares.
Inde fames terris:hinc pinguia pabula ſurgũt:
Hinc iocus:et requies:hinc dolor.⁊ lachrymę.
Mentibꝰ his igit̃ leges artemqꝫ mouendi
Tradidit:his mundũ motibꝰ ęther agit.
Ut regat humanos mens eſt infuſa per artus
Corporis:hęc menti machina parua ſubeſt.
Spiritibꝰ maior datur vt maioribꝰ orbis:
Sic animꝰ ſeruat membra minora minor.
Ipſe poteſt acremqꝫ iram:veneremqꝫ domare:
Subqꝫ ſuo calcat vota ſuperba pede.
Liuorem:nũmiqꝫ ſitim:morboſaqꝫ ventris
Gaudia:torpores ſegniciemqꝫ fugat.
Te deus his tectis mea mens pręfecit:vt oẽs
Arte malos motus ingenioqꝫ premas.
Tu vires effunde tuas:nec cede labori.
Iſta miniſterio credita cura tuo eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Eſt deus: eſt ęther: precium certaminis huius.
Efficiant pugnam pręmia magna leuem.
Vadis in ęthereas a corpore libera ſedes.
Cōuenit ęternis mentibus ille locus.
Coeleſtes animę ſociam te in lucida tollent.
Atria: foelices eſqꝫ habitura domos.
Triſtibus a tenebris in regna vocabere coeli:
Atqꝫ tua tanges aſtra: poloſqꝫ manu.
A grauibus curis a ſollicitudine longa
In requiem venies: pacificoſqꝫ lares.
Virgineoſqꝫ choros inter ſpaciabere campis
Elyſijs: nonas qua tegit orbis aquas.
Inter abundantes coeleſti nectare menſas
Stabis: et ambroſia pocula plena bibes.
Coelorumqꝫ tuas vox blandior imbuet aures:
Tanta futura tua eſt gloria: tantus honor.
¶ Quid moeres? fatumqꝫ times oblita tui mens?
Stulta quid hoc tantum debile corpus amas?
Vt fluat in cineres opus eſt caro: nudaqꝫ neruis
Oſſa diu iaceant: atqꝫ tegantur humo.
Naturę iubet hoc lex inuiolabilis: atqꝫ
Heu nimium primi noxa luenda patris.
Sunt iterum noſtrę redyturę in corpora mentes:
Fractaqꝫ membra ſuis reſtituenda locis.
Sed quid inepta times: non es paſſura dolorem.
Solus ineſt morti poena timenda timor
Fac timor abſcedat: non ſunt in morte dolores.
Quid timeat neſcit: qui ſua fata timet.
Languida nāqꝫ potens vbi vincere pectora langor
Incipit: in toto corpore ſenſus habet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Pugnaqȝ iam ceſſat poſtq̃ natura veneno
Ceſſit: et hoſtilis abſtulit arma manus.
Victa iacet virtus: ſine vi ſubit atria langor
Frigidus: et vitę depopulatur opes.
Mors vbi iam ſua ſigna videt procul arce locari
Ingreditur placido pallida membra pede.
Langor enĩ cautus necis armiger: impia furtim
Caſtra mouens: hoſtes obſidione premit.
Non tuba: non litui: non ęrea cornua clamant.
Non faciunt vllos ora: nec arma ſonos.
Miles vt ad muros queat improuiſus adeſſe:
Ipſe deus plantas iuſſit habere leues.
Caſtra necis ſunt hęc: hoc milite proelia miſcet
Langor. ⁊ armigeram mittitur ante necem:
De fragili velox animi fuga corpore mors eſt
Expectanda magis: q̃ metuenda viro.
Siqua ferunt ęgri vicinę tpe mortis:
Non facit immenſus horrida ſigna dolor.
Occurrũt varię: quaſi ſomnia vana figurę:
Perturbantqȝ aĩos incutiũtqȝ metus.
Propterea multos ſpeculis audiuimus altis
Sępius: et ſummo deſiliiſſe loco.
Hoc facit illudens fallacis imaginis error
Et pauor. occulto formaqȝ falſa modo.
Et ſtipulę medio cernũtur in igne moueri:
Et neqȝ triſticies nec dolor vllus ineſt.
Quid moeres? fatumqȝ times oblita tui mens?
Stulta quid hoc tantum debile corpus amas?
Quare ita degeneras vt ames mortalia tantum?
Nec videas ortus principiumqȝ tuũ.

Ignea quum tibi ſit vis et cœleſtis origo.
 Quid cupis hac lutea viuere clauſa domo?
Quid tibi cum ſaxis? quid cum tellure lutoqꝫ.
 Ipſa dei vultus effigiemqꝫ geris.
Iſta relinque feris. tua ſunt cœleſtia tecta.
 Non patria eſt nobis terra. ſed exilium.
Quid precor exilium patrię p̄ponere mauis?
 An ne tibi exilium dulcius eſt patria?
Expectat te ſummus apex. te regia coeli
 Clamat. ⁊ ęterni curia ſancta patris.
Dic age iacturam quid amas? tua damna quid optas?
 Nonne putas ſummo damna carere bono?
Dic age quid trepidas mea mens ad amica venire
 Limina? quid pœnam ſuppliciumqꝫ times?
Sordida ſi frons eſt. ſi ſordida crimine veſtis
 Corde dole. Crimen diluit omne dolor.
Scimus enim quę ſit noſtri clementia patris.
 Quam ve ſit ad noſtras prona fauenſqꝫ preces.
Corda deo dabimus. lachrymiſqꝫ litabimus illi.
 Uult humiles animos. vult pia vota deus.
Si luges: pater indulgens ſcelus abluit omne.
 Et redit in veſtes gratus ⁊ ora color.
¶ Quid mœres? fatumqꝫ times oblita tui mens?
 Stulta quid hoc tantum debile corpus amas?
Uirga recens zephyris: at neruo vincitur arcus:
 Igne calybs: adamas ſanguine. Corde deus.
Grata deo non ſunt fumantia thura: nec arę:
 Nec ſacra: ſi cordis relligione carent.
Cedite terrenę: turpiſſima vincula: curę
 Cedite: nec mentes ſollicitate pias.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Nomen:forma:ſalus:honor.atqꝫ potentia.regnū:
Et magnę fato ſubijciūtur opes.
Nęc pereūt:tu ſola manes:tu nata tonantis
Mens mea fronte hilari regna paterna pete.
In gemiū patriſqꝫ ſinus.⁊ in oſcula curres.
Surget in amplexus regia tora tuos.
Fronti ſerta dabūt humeris velamina.creſcent
In reditu plauſus lęticięqꝫ tuo.
Tantus enī ſanctos amor et cōcordia ciues
Jungit:vt vna oēs mens animuſqꝫ liget.
Unius in cunctos ſerpūt bona.qui datur vni
Mitia cunctoꝝ pectora mulcet honor.
Propria virtutū variant inſignia quoſdam.
Sed tamen ex illis publicus exit honor
Uade libens ⁊ ſponte pedem trans ſordida mitte
Limina:nec mortis nomen inane time;

Fratris Baptiſtę Mantuani Carmelitę Theologi in diuū albertum Carmelitam.

Enſis auguſti redeunt honores
Fulget auleis paries ⁊ arę
Ignibus lucent thymiama nubem
Fundit odoram.

Coetus alberto populi frequentis
Uota perſoluat referatqꝫ grates
Et ſalutaris veniant ad vndę
Pocula turbę

Sapphicis ergo modulemur hymnis
Aruo tam claro decorata partu
Prolis:et nunqꝫ celebranda dignis
Laudibus acts

Hinc leuat frontem Lilybeus altam
Arduas illinc Erycis cacumen
Deſpicit rupes Drepanumqꝫ curui
Littoris vrbem
Qua vident phoebum ſiculi cadentem
Atqꝫ Didonis tyrię ſuperbum
Littus: et regnis inimica ſemper
Regna latinis
Inde preclarum genus inde ſanctę
Traxit albertus documenta vitę
Atqꝫ carmeli fuit ⁊ ſicane
Gloria terrę
Cum puer ſeptem ſupereſſet annos
More baptiſtę fugiens paternum
Limen: ad ſacram properauit almę
Uirginis Aedem
Hanc paleſtini tenuere patres
Qui per occultas habitare valles
Uatis helię ſtudium ſecuti
Ante ſolebant
Candido velans humeros amictu
Uertit ad mores tenerum ſeueros
Corpus: et canos iuuenilis ętas
Induit annos
Uicit altricem ſcelerum iuuentam
Atqꝫ fallaces herebi figuras
Cum puellari redimita cultu
Uenit imago
Semper a curis animum caducis
Flexit: ad vitę ſtudium beatę

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Riſit humanę genus omne laudis
Riſit honores
Peruigil ſomnos abigens inertes
Uel pios ibat manus in labores
Uel reuiſebat meditans vtrumqꝫ
Lingua volumen
Feruidam ventris moderans orexim
Fluminis potu tenuiqꝫ menſa
Debiles raro recreabat ęgri
Corporis artus
Regię ſpreuit thalamum puellę
Arua theſauros pariiſqꝫ fultas
Porticus ſaxis: tyrioqꝫ veſtes
Murice tinctas
Ibat in caſus patienter omnes
Proſperam ſortem tulit ⁊ ſiniſtram
Sicut inuicto ſcopuli marinos
Pectore fluctus
Criminum nullo ſuperatus Aeſtu
Maximas coeli meruit fauores
Et poteſtatem ſuper ima mundi
Regna minoris
Spiritus iacto vitreum lapillo
Fregerat lychnum puero legenti
Nocte lucentem tenuiqꝫ lumen
Igne ferentem
Fruſta collegit puer ⁊ ſilenter
Triſtis effudit lachrymas ad aram
Fruſta cōiunctis coiere labris
Corpus in vnum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Arua Meſſanę cruciata longa
Mortis erumna: meminere quando;
Vexit ignotus pelagi per vndas
Nauita fruges
Ciuitas duro famis in periclo
Mox erat triſti peritura fato
Motus Alberti prece ſupplicantis
Audijt ęther.
Tota vicini regia Pelori
Riſit ad tantę ſubitum ſalutis
Nuncium: verſę petiere prore
Littus iberum.
Languidos pota reparauit vnda
Inde tranſlatus fuit ad nepotes
Mos: vt vndanti fluuio quotannis
Labra coronent.
Tranſijt ſiccis rapidum per amnem
Paſſibus: caſtum tulit vnda corpus
Militat caſus pietas inermis
Tuta per omnes
Ora leproſis populata ſquamis
Oſculans: tetra cute ſeuientem
Depulit morbum: nituitqꝫ primo
Corpus honore;
Spiritus aulę ſtygię procaces
Qui ſub humanis violenter audent
Inquietantes habitare membris
Truſit ad orcum
Iura nature rigidamqꝫ legem
Mortis: et fati validum potentis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Robur inflectens:animam latenti
Traxit ab orco
Tale mirati facinus profunde
Judices noctis timuere rursus
Ne dei proles iterum ſilentem
Uiſeret vmbram
Sponte non vllo ferientis ictu
Aera de ſummis ſonitum dedere
Turribus:quando ſuperum petiuit
Spiritus arcem
Ante conſpectum populi frequentis
Ad viri funus cecinere laudes
Nuncij ſummo tenuem per auram
Aethere lapſi
Corporis manans odor inſepulti
Extitit multis medicamen ęgris
Ipſa languores varios fugabant
Saxa ſepulchri
Ante nocturnę referentur vmbrę
Et dies phoebi fugiente curru
Occidet:q̄ ſit recitata tantę
Gloria laudis
Nunc ab illuſtri ſiculos olympo
Cernit:et curans patrię ſalutem
Aequor et notę ſpacioſa terrę
Regna gubernat
Sit precor noſtri miſeratus ęui
Tempus infoelix:miſeramq̄ ſortem
Peſtis inſtantem:famis atq̄ belli
Auferat iram

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Auferat vitę ſcelus expiandę
Et ſuis placans precibus tonantem
Non ſinat tantis hominum ſubeſſe
Regna periclis
Non ſinat gentes Aſię ſuperbas
Ferre per noſtros truculenta fines
Ora: nec ſęuis violare noſtras
Ignibus vrbes
Sed per optatam placidę quietem
Pacis: ad mundi melioris altam
Quando ſupremę volet hora vitę
Transferat arcem:

Finis

Fratris Baptiſtę Mantuani Carmelitę Theologi cōtra poetas impudicę loquentes: Carmen.

Unt quibꝰ eloquij. datur aurea vena poetę:
Sʒ cadit in ſordes: inficiturqʒ luto
Nam cyprię curas et olētia gaudia ponūt:
Claraqʒ tam foedo mergitur vnda lacu.
Hoc decus hoc animis carmen cęleſtibꝰ aptum
Rebus inimmūdis degenerare nefas
Dona dei carmen nitidum facundia preſtās
Mittitur ex aſtris a ſuperiſqʒ datur.
Eſt tuba romanę fidei legūmqʒ poeſis
Quę canat heroo ſacra deumqʒ pede.
Carmina quę ſanctos deꝰ ipſe parauit ad vſus
Impia mortiferi criminis arma facis:
Quid maculas turpi diuina libidine dona:
Quid teris immūdo munera tanta pede:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Nō ita hieremias docuit. nō thracius orpheus:
Non ita Jeſſei regia muſa ſenis.
Sancta ꝓphanari ſcelus eſt delebile multo
Uerbere: ſupplicio culpa pianda graui.
Uita decet ſacros ⁊ pagina caſta poetas:
Caſtas em̄ vatum ſpūs atqꝫ ſacer.
Si proba vita tibi laſciuaqꝫ pagina: multos
Efficis inceſtos: in veneremqꝫ trahis
Uerba mouent aīos oris laſciuia pectus
Pulſat: et in venas ſemina mortis agit
Jmprobꝰ has ſordes in carmina ſeminat orchus
Cui ſtudiū mentes cōmaculare pias
Non ſecus ac vitreum ſi quis vult ledere fontem
Proijcit in dulces putre cadauer aquas
Hoc aīaduertas quicūqꝫ poemata condis
Eſt opus: a ſtygio fer ꝓcul amne pedem
Pelle pharetrati cū matre cupidinis arcum
Atqꝫ dioneo ſubtrahe colla iugo
Mater adulterij venus eſt ſtuprīqꝫ repertrix
Atqꝫ lupanari fornicibuſqꝫ fauet
Caſta dei genitrix caſtus regnator olympi
Mens capit ambroſias nō niſi caſta dapes
Lex venerem feſtis vetat exercere diebus
Sacra miniſtroꝝ corpa caſta volūt
Pierides caſtę: caſtę libetrides vndę
Tota pudiciciam vera poeſis amat
Eſt helicon virgo. virgo Peneia daphne
Caſtalides aiunt ꝟgine matre ſatas
Jte procul veneris vates heliconis ab amne
Uirgineus veſtro lęditur ore liquor

Non hedrę vobis phoebi non cōuenit arbor
  Non amat inceſtas caſta corona comas
Taxus olens. eruca ſalax. grauis herba cicutę
  Sordidulos vates talia ſerta decent
Salmacis eſt vobis Helicon. date vota priapo
  Helleſpontiacis ponite thura focis
Sit liquor Aſphalti vobis pro phocidis vnda
  Stringit vbi infames ſulphuris ardor aquas
Deſine. pone lyram vates inſane. nec vltra
  Cum ſtygijs dirces flumina iunge vadis
Proſtituis muſas meretricis imagine facta
  Ante cauernoſi fornicis antra locas
Frangis honeſtatem frontis gremiūqꝫ ſinūqꝫ
  Soluis ⁊ infames mittis in ora modos
Omnia das turpi muſis loca ſacra Dione
  Atqꝫ pudicitię non ſinis eſſe locum
Propterea merito pro vate vocabere leno
  Elogio ſceleri cōueniente tuo
Si legeret caſu ſpurcum Lucretia carmen
  Contereret preſſo carmina lecta pede
Quod prohibet fieri qđ vult natura taceri
  Promis: et vrbanū melliſluūqꝫ putas
Falleris haud aliter q̄ꝫ qui pro piſcibꝰ hydros
  Pro violis tribulos aut aconita legit
Id canis a ſola quod ſit meretrice videndum
  Quod niſi laſciuo non queat ore legi
I procul a grauiū cętu ſcelerate virorum
  Fer procul a ſacra relligione gradum
Hęc leuitas grauibꝰ fit pernicioſa poetis
  Nāqꝫ leues ſtudio credimur eſſe pari

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Non bene de fidei rebus ſentire putamur
Innocui culpę lędimur enſe tuę
Hi veriti nō ſunt ſanctas ꝑ ſcorta ſorores
Ducere: et ad tantum ſollicitare nefas
Uina Mimallonię vobis dant cretica bacchę
Et vetat infundi ſordida thyas aquam
Tale docet ſemeles puer ⁊ lęmargia carmen
Bacchidas ⁊ veneres iſta poeſis olet
Caſtalium veri potāt nō vina poetę
Sobrietas fons eſt ebrietaſqꝫ merum
Qui bibit aſſidue gelidis de fontibꝰ vndam
Et vitreo ſiccam diluit amne ſitim
Carmina caſta facit veneris cōmercia vitat
Nec mouet aduerſus ora pudica leues
Uina iocoſqꝫ canūt veneris Bacchiqꝫ poetę
Quod latet in vapido pectore carmen olet
Hi ſunt quos ſtatuens ſancti cōſortia coetus
Eſſe procul iuſta iuſſit ab vrbe plato
Fautores ſceleꝝ corruptoreſqꝫ iuuentę
In mala deceptum plurima vulgꝰ agunt
Dumqꝫ licere volūt ſuaſit quęcūqꝫ voluptas
In mores acuūt ſpicula multa pios
Improba garrulitas verbiſqꝫ procacibꝰ ardens
Seminat in ſanctam noxia ꝟba fidem
I miſer ⁊ veniam ſuperos ꝓ crimine poſce
Ante flagellati vulnera quinqꝫ dei
Uoce genu flexo lachymis ⁊ pectore tunſo
Fletibus erroris damna repende tui.
Carmine qui celebrat veſana cupidinis arma
Et veneri neruos ingeniumqꝫ dicat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Hic iacit in ſaniem violas:in ſtercus amomum
  Atq; ſub obſcoenos lilia verna ſues
Sulfuream lethes haurit de fontibus vndam
  Et ſtygiam lato gutture potat aquam
Se facit indignum ſuperos qui cernat ⁊ aſtra
  Nam miſer in ſolam lumina vertit humum
Tranſfugit a ſuperis ad limina ditis:et ardet
  Gaudia contempto luxurioſa deo
Eſt opus ardentem frenis arcere iuuentam
  Nec ſinere in mores luxuriare malos
Collige terrenis mixtum de ſordibus aurum
  Gemmaq; in illuſtri ſplendeat iſta loco
Eſt deus eſt trinum ſemꝑ laudabile numen
  Unde trahũt rerum ſemina prima genus
Spirituũ ſoboles coeliq; decemplicis aſtra
  Aſtrorumq; vices multipliceſq; vię
Sunt animę diuũ nitido quis ęthere virtus
  Donat:et hos ſanctos indigeteſq; vocant.
Et quę materiam p̄bent elemento caducis
  Rebus:et ęternę dant alimenta neci
Sunt erebi manes:ſunt tartara nigra:lacuſq;
  Sulfurei:et nigri regna profunda iouis
Sunt loca poenarum:ſunt altę ergaſtula mortis
  Sub quibꝰ ęterno lucifer igne calet
Sunt ſcelerꝝ poenę tormentaq; debita noſtris
  Sordibus.et veneri carminibuſq; tuis.
Sunt ea quę profert aer quę parturit ęquor.
  Quę generat pingui dędala terra ſinu
Multicolor facies agri ſyluęq; comantes
  Multiſonę volucres,multiuagęq; ferę

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Sunt ſophię partes: eſt ingenioſa matheſis
Verbaqȝ clamoſi litigioſa fori
Sunt hoīm vitę: ſunt digni negocia verſu
Plurima geſta foris: plurima geſta domi.
Collige diuoꝝ mortes: et fortia facta:
Inclyta martyrū bella rubentis habes:
Iugera multiferę tibi ſunt telluris ⁊ horti:
Nauigium merces veliuolūqȝ mare
Sunt tibi pampineo veſtiti palmite colles:
Sunt iuga: ſunt valles: multi comūqȝ nemus
Arua lacus vrbes: caſtella. ſuburbia villę
Sunt caua. ſunt tenui flumina preſſa vado
Elige de multis aliquid. tibi copia rerum
Maxima: materiam carminis iſta ferent
Nata freto venus eſt: veneremqȝ ſub ęquora mitte
Infima qua nigris pallet abyſſus aquis
Id cane quod tetrici poſſint audire Catones
Quod probet hippolyti penelopeſqȝ pudor.
Tunc ago te vatis dignis cognomine dicam
Tunc tua cantari digna poeſis erit
Tunc helicona bibes: caſtiſqȝ rigabere lymphis
Si venus in verſu non erit vlla tuo:

¶Finis

¶Impreſſum Dauentrię per me Richardum pafraet. Anno dn̄i. M.CCCCC. Prima Aprilis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 101